

La famille est au cœur de l'Évangile de Jésus-Christ

Par Dallin H. Oaks

Président du Collège des douze apôtres

Ungjilli i Jezu Krishtit i Përqendruar te Familja

Nga Presidenti Dallin H. Oaks,

President i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Conférence générale d'octobre 2025

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres.

Mes frères et sœurs aimants, je vous remercie de vos prières en ma faveur. Je les ai ressenties.

I.

La doctrine de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est centrée sur la famille. Le temple est essentiel à notre doctrine sur la famille. Les ordonnances que nous y recevons nous permettent de retourner en la présence de notre Père céleste au sein d'une famille éternelle.

À l'issue de la conférence générale d'avril 2025, Russell M. Nelson avait annoncé la construction de 200 nouveaux temples. Il aimait beaucoup annoncer de nouveaux temples à la fin de chaque conférence générale et nous nous réjouissons tous avec lui. Cependant, étant donné le grand nombre de temples qui sont actuellement aux tout premiers stades de planification et de construction, il convient de ralentir le rythme des annonces de nouveaux temples. Par conséquent, avec l'accord du Collège des douze apôtres, nous n'annoncerons aucun nouveau temple lors de cette conférence. Nous poursuivrons la mise à disposition des ordonnances du temple aux membres de l'Église dans le monde entier, y compris en annonçant quand et où seront construits de nouveaux temples.

Cette partie de mon discours, que je viens de prononcer, a été écrite après le décès de notre président bien-aimé, Russell M. Nelson. Ce qui suit a été écrit et approuvé des semaines aupara-

Doktrina jonë dhe besimi ynë në familjet e përjetshme na forcojnë dhe na lidhin.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ju falënderoj për lutjet tuaja në emrin tim. I kam ndier ato.

I.

Doktrina e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme ka në qendër familjen. Thelbësore për doktrinën tonë mbi familjen është tempulli. Ordinancat e marra atje na aftësojnë të kthehemi si familje të përjetshme në praninë e Atit tonë Qiellor.

Deri në konferencën e përgjithshme të prillit 2025, Presidenti Rasëll M. Nelson kishte njoftuar ndërtimin e 200 tempujve të rinj. Atij i pëlqente shumë të njoftonte tempuj të rinj në përfundim të secilës konferencë të përgjithshme dhe ne të gjithë ngazëlloheshim me të. Megjithatë, me numrin e madh të tempujve tani në fazat fare të hershme të planifikimit dhe ndërtimit, është me vend që ta ngadalësojmë njoftimin e tempujve të rinj. Prandaj, me miratimin e Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, nuk do të njoftojmë asnjë tempull të ri në këtë konferencë. Ne tani do të shkojmë përpara duke siguruar ordinanca tempulli për anëtarët e Kishës në mbarë botën, përfshirë kohën dhe vendin ku të njoftojmë ndërtimin e tempujve të rinj.

Ajo pjesë e bisedës sime që sapo e dhashë u shkrua pas vdekjes së Presidentit tonë të dashur Rasëll M. Nelsonit. Ajo që vijon tani, u shkrua dhe u miratua javë më parë, por sërish për-

vant, mais reflète toujours mes enseignements, tels que le Seigneur me les a inspirés.

II.

Ladéclaration sur la famille, présentée il y a trente ans, affirme que « la famille est ordonnée de Dieu » et qu'elle « est essentielle au plan du Créateur pour la destinée éternelle de ses enfants ». Elle souligne « que le commandement que Dieu a donné à ses enfants de multiplier et de remplir la terre reste en vigueur », et précise : « Nous déclarons également que Dieu a ordonné que les pouvoirs sacrés de procréation ne doivent être employés qu'entre l'homme et la femme, légitimement mariés. » Comme le président Nelson l'a enseigné à un auditoire de l'université Brigham Young, alors qu'il était membre du Collège des Douze : la famille est « essentielle au plan de Dieu. [...] En fait, l'un des objectifs du plan est d'exalter la famille ».

L'Église de Jésus-Christ est parfois mentionnée comme une Église centrée sur la famille. C'est la vérité ! Notre relation avec Dieu et le but de la condition mortelle nous sont expliqués à travers le prisme de la famille. L'Évangile de Jésus-Christ est le plan de notre Père céleste pour le bien de ses enfants d'esprit. Il est juste de dire que le plan de l'Évangile nous a été révélé lors du conseil d'une famille éternelle, qu'il est mis en œuvre par l'intermédiaire de notre famille dans la condition mortelle et qu'il est destiné à exalter les enfants de Dieu dans des familles éternelles.

III.

Malgré ce contexte doctrinal, il y a de l'opposition. Aux États-Unis, nous connaissons une baisse préoccupante du nombre de mariages et de naissances. Depuis près de cent ans, la proportion de ménages dirigés par des couples mariés a diminué, de même que le taux de natalité. Les taux de mariages et de naissances parmi les membres de l'Église sont bien plus élevés, mais ils ont également baissé de manière significative. Il est essentiel que les saints des derniers jours ne perdent pas de vue le but du mariage et l'importance des enfants. C'est l'avenir que nous nous efforçons de bâtir. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « L'exaltation est une affaire de famille. Ce n'est que par les ordonnances salvatrices de l'Évangile de Jésus-Christ que les familles peuvent être exaltées. »

faqëson mësimet e mia, të frymëzuara nga Zoti.

II.

Proklamata mbi familjen, shpallur 30 vjet më parë, deklaroi se “familja shugurohet nga Perëndia” dhe “është thelbësore në planin e Krijuesit për destinacionin e përvetshëm të fëmijëve të Tij”. Ajo deklaroi edhe “se urdhërimi i Perëndisë për fëmijët e Tij që të shumohen dhe ta mbushin tokën, mbetet i vlefshëm”. Dhe “ne më tej deklarojmë se Perëndia ka urdhëruar që fuqitë e shenjta të krijimit të jetës duhet të përdoren vetëm midis burrit dhe gruas, ligjërisht të martuar si bashkëshort e bashkëshorte”. Sikurse asokohe Plaku Rasëll M. Nelson, i dha mësim një auditori të Universitetit “Brigham Jang” se familja është “thelbësore për planin e Perëndisë. ... Në fakt, një qëllim i planit është të ekzaltojë familjen.”

Kisha e Jezui Krishtit ndonjëherë njihet si kishë e përqendruar te familja. E tillë është! Marrëdhënia jonë me Perëndinë dhe qëllimi i jetës sonë në vdekshmëri, shpjegohen në kuadër të familjes. Ungjilli i Jezui Krishtit është plani i Atit tonë Qiejlor për dobinë e fëmijëve të Tij shpirtërorë. Ne vërtet mund të themi se plani i ungjillit na u mësoi fillimisht në keshillin e një familjeje të përvetshme, ai zbatohet nëpërmjet familjeve tona njerëzore dhe destinacioni që synon, është ekzaltimi i fëmijëve të Perëndisë në familjet e përvetshme.

III.

Pavarësisht atij konteksti doktrinor, ka kundërshtim. Në Shtetet e Bashkuara po vuajmë dobësimin e martesës dhe uljen e lindshmërisë. Për gati njëqind vjet, përqindja e familjeve të kryesuara nga çifte të martuara, ka rënë dhe po ashtu edhe shkalla e lindjeve. Martesat dhe shkalla e lindjeve nga anëtarët tanë të Kishës janë shumë më optimiste, por edhe ato kanë rënë ndjeshëm. Është jetësore që shenjtorët e ditëve të mëvonshme të mos e humbasin kuptueshmërinë e tyre për qëllimin e martesës dhe vlerën e fëmijëve. Kjo është e ardhmja për të cilën orvatemi. “Ekzaltimi është një çështje familjare”, na ka mësuar Presidenti Nelson. “Vetëm nëpërmjet ordinancave shpëtuese të ungjillit të Jezui Krishtit mund të ekzaltohen familjet”.

Le déclin national du nombre de mariages et de la natalité est compréhensible pour des raisons historiques. Toutefois, les valeurs et les pratiques des saints des derniers jours doivent améliorer ces tendances, et non les suivre.

Dans mon adolescence, il y a quatre-vingts ans, je vivais dans la ferme de mes grands-parents. La quasi-totalité des événements de la journée était dirigée par la famille. Il n'y avait pas de télévision ni d'appareils électroniques pour détourner l'attention des activités familiales. Dans la société urbaine d'aujourd'hui, peu de membres font régulièrement des activités centrées sur la famille. La vie urbaine, les moyens de transport modernes, les loisirs organisés et la communication à haut débit ont permis à nos jeunes de transformer leur foyer en pension de famille où ils dorment et mangent de temps en temps, mais où l'encadrement parental de leurs activités a fortement diminué.

De plus, l'influence des parents a été diluée par la façon dont la plupart des membres actuels de l'Église gagnent leur vie. Auparavant, l'une des grandes influences qui unissaient la famille était la lutte commune dans la poursuite d'un même objectif, comme apprivoiser l'environnement sauvage ou subvenir à ses besoins. La famille était une unité de production économique organisée et dirigée. Aujourd'hui, la plupart des familles sont des unités de consommation économique, ce qui ne nécessite pas un haut degré d'organisation et de coopération au sein du foyer.

IV.

Même si l'influence des parents diminue, les saints des derniers jours ont toujours la responsabilité confiée par Dieu d'enseigner à leurs enfants à se préparer pour leur destinée familiale dans l'éternité (voir Doctrine et Alliances 68:25). Beaucoup d'entre nous s'acquittent de cette responsabilité dans des familles qui ne sont pas traditionnelles. Le divorce, la mort et la séparation sont des réalités. C'était le cas pour la famille dans laquelle j'ai grandi.

Mon père est décédé quand j'avais sept ans. Mon frère cadet, ma sœur et moi avons été élevés par une mère veuve. Dans des situations particulièrement difficiles, elle a persévéré. Elle était seule et brisée, mais, avec l'aide du Seigneur, son enseignement puissant de la doctrine de l'Église rétablie nous a guidés. Elle a tant prié pour recevoir l'aide divine afin d'élever ses enfants, et elle a

Rëniet e numrit të martesave dhe lindshmërisë në nivel kombëtar, janë të kuptueshme për arsye historike, por vlerat dhe praktikat e shenjtoreve të ditëve të mëvonshme duhet t'i përmirësojnë, jo t'i ndjekin, ato prirje.

Në djalërinë time, 80 vjet më parë, jetoja në fermën e gjyshërve, në një mjedis ku pothuajse gjithçka që ndodhte gjatë ditës, ishte nën drejtimin e familjes. Nuk kishte televizor ose pajisje të tjera elektronike për të na shpërqendruar nga aktivitetet familjare. Në dallim, në shoqërinë e sotme urbane, pak anëtarë përfjetojnë aktivitete të qëndrueshme, të përqendruara te familja. Jeta në qytet dhe transporti modern, argëtimi i organizuar dhe komunikimi me shpejtësi të lartë, e kanë bërë të lehtë që të rinjtë t'i trajtojnë shtëpitë e tyre si hotel ku të flenë dhe të hanë një vakt herë pas here, por ku ka shumë më pak drejtim prindëror për veprimtaritë e tyre.

Ndikimet prindërore janë zbehur edhe nga mënyra se si shumica e anëtarëve aktualë të Kishës e sigurojnë jetesën. Në kohët e kaluara, një nga ndikimet e mëdha që i bashkonte familjet, ishte përvoja e të përpjekurit së bashku për ndjekjen e një synimi të përbashkët – siç është zbutja e natyrës së egër ose sigurimi i jetesës. Familja ishte e organizuar dhe e drejtuar sinjesisht e prodhimit ekonomik. Sot, shumica e familjeve janë njësi të konsumit ekonomik, gjë që nuk kërkon një shkallë të lartë organizimi dhe bashkëpunimi familjar.

IV.

Ndërsa ndikimet prindërore zvogëlohen, shenjtoret e ditëve të mëvonshme kanë ende një përgjegjësi të dhënë nga Perëndia për t'u mësuar fëmijëve të tyre të përgatiten për destinacionin tonë si familje në përjetësi (shihni te Doktrina e Besëlidhje 68:25). Shumë prej nesh duhet ta bëjnë këtë kur jo të gjitha familjet tona janë tradicionale. Shkurorëzimi, vdekja dhe ndarja janë pjesë e jetës. E përjetova këtë në familjen ku u rrita.

Babai im vdiq kur isha shtatë vjeç, ndaj unë me vëllanë dhe motrën më të vogël u rritëm nga një nënë e ve. Në situatat më të vështira, ajo bëri përpara. Ajo ishte e vetme dhe e dërrmuar, por me ndihmën e Zotit mësimdhënës e fuqishme prej saj, mbi doktrinën e Kishës së rivendosur, na dha udhërrëfim. Sa shumë u lut ajo për ndihmë qiellore lidhur me rritjen e fëmijëve të saj dhe ajo

été bénie ! Nous avons été élevés dans un foyer heureux dans lequel la mémoire de notre défunt père décédé a toujours été présente. Elle nous a enseigné que nous avions un père et qu'elle avait un mari, et que nous serions toujours une famille grâce à leur mariage au temple. Notre père était absent temporairement, parce que le Seigneur l'avait appelé à une autre tâche.

Je sais que beaucoup de familles ne sont pas aussi heureuses, mais chaque mère seule peut parler de l'amour de notre Père céleste et des bénédictions qui découlent du mariage au temple. Vous le pouvez aussi ! Le plan de notre Père céleste garantit cette possibilité à tout le monde. Nous sommes tous reconnaissants pour le mariage au temple et pour les bénédictions associées au scellement en famille éternelle. Comme ma mère, nous aimons citer la promesse de Léhi à son fils Jacob : Dieu « consacrera [nos] afflictions à [notre] avantage » (2 Néphi 2:2). C'est vrai pour toutes les familles de saints des derniers jours, qu'elles soient complètes ou temporairement incomplètes. Nous sommes une Église centrée sur la famille.

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres. Je n'oublierai jamais la promesse de mon grand-père maternel, du côté Harris, quand nous, les enfants, vivions dans sa ferme près de Payson, en Utah (États-Unis). Il m'a annoncé la nouvelle tragique du décès de mon père, qui se trouvait alors dans la lointaine ville de Denver (Colorado, États-Unis). J'ai couru dans la chambre et je me suis agenouillé près du lit, pleurant toutes les larmes de mon corps. Mon grand-père m'a suivi, s'est agenouillé à côté de moi et a dit : « Je serai ton père. » Cette douce promesse est un exemple éloquent de ce que les grands-parents peuvent faire lorsque les familles perdent un membre.

Les parents, célibataires ou mariés, et les personnes qui remplissent ce rôle, comme les grands-parents, sont les maîtres pédagogues. Ils enseignent avant tout par l'exemple. Le cercle familial est l'endroit idéal pour illustrer et apprendre les valeurs éternelles, telles que l'importance du mariage et des enfants, le but de la vie et la véritable source de joie. C'est aussi le meilleur endroit pour apprendre d'autres principes essentiels, comme la gentillesse, le pardon, la maîtrise de soi, et la valeur de l'instruction et du travail honnête.

u bekua! Ne u rritëm në një shtëpi të lumtur në të cilën babai ynë i ndjerë ishte gjithmonë realitet. Ajo na mësoi se kishim një baba dhe ajo kishte një bashkëshort dhe se gjithmonë do të ishim një familje për shkak të martesës së tyre në tempull. Babai ynë thjesht ishte larguar përkohësisht sepse Zoti e kishte thirrur në një punë tjetër.

E di që shumë familje të tjera nuk janë aq të lumtura, por çdo nënë pa bashkëshort mund të japë mësim për dashurinë e një Ati Qiellor dhe bekimet përfundimtare të një martese në tempull. Edhe ju mund ta bëni këtë! Plani i Atit Qiellor e siguron këtë mundësi për çdokënd. Ne të gjithë jemi mirënjohës për martesën në tempull dhe bekimet e mundshme të vulosjes si një familje e përjetshme. Sikurse nëna ime, neve na pëlqen shumë ta citojmë premtimin e Lehit ndaj birit të tij, Jakobit, se Perëndia “do t'i shenjtërojë hidhërimet e tua për të mirë” (2 Nefi 2:2). Ajo gjen zbatim për çdo familje shenjtore të ditëve të mëvonshme, të plotë ose aktualisht jo të plotë. Ne jemi një kishë pro familjes.

Doktrina jonë dhe besimi ynë në familjet e përjetshme na forcojnë dhe na lidhin. Nuk do ta harroj kurrë premtimin e gjyshit tim nga nëna, Harrisit, kur ishim fëmijë dhe jetonim në fermën e tij afër Pejsënit në Jutë. Ai më dha lajmin tragjik se im atë kishte vdekur në Denverin e largët në Kolorado. Vrapova drejt dhomës së gjumit dhe u gjuhëzova pranë shtratit, duke qarë me ngashërim. Gjyshi erdhi pas meje, u gjuhëzua pranë meje dhe tha: “Do të jem unë babai yt”. Ai premtim i ëmbël është një shembull i fuqishëm i asaj që gjyshërit mund të bëjnë për të mbushur boshllëqet kur familjet e humbasin ose u mungon një familjar.

Prindërit, pa bashkëshort a bashkëshorte ose të martuar, dhe të tjerë si gjyshërit, të cilët e plotësojnë atë rol për fëmijët, janë mësuesit mjeshtër. Mësimdhënia e tyre më e efektshme është nëpërmjet shembullit. Rrethi familjar është vendi ideal për të demonstruar dhe mësuar vlera të përjetshme, si rëndësia e martesës dhe fëmijëve, qëllimi i jetës dhe burimi i vërtetë i gëzimit. Është gjithashtu vendi më i mirë për të marrë mësim të tjera thelbësore të jetës, të tilla si dashamirësia, falja, vetëkontrolli dhe vlera e arsimimit dhe punës së ndershme.

Bien sûr, dans la famille de beaucoup de membres de l'Église, il y a des êtres chers qui n'adhèrent pas aux valeurs et aux attentes de l'Évangile. Ils ont besoin de notre amour et de notre patience. Dans nos échanges, rappelons-nous que la perfection que nous recherchons ne se limite pas aux situations stressantes de la condition mortelle. Le grand enseignement contenu dans Doctrine et Alliances 138:57-59 nous assure que le repentir et la progression spirituelle continuent dans le monde des esprits, après la condition mortelle. Plus important encore, dans l'unité de nos familles, nous devrions tous nous souvenir que les péchés et les faiblesses inévitables, présents dans la condition mortelle, peuvent être pardonnés par le repentir, grâce à l'expiation glorieuse et salvatrice de Jésus-Christ.

V.

Notre Sauveur, Jésus-Christ, est notre modèle suprême. Nous serons bénis si nous prenons exemple sur ses enseignements et son abnégation. Le meilleur remède à l'égoïsme et à l'individualisme, qui semblent si communs aujourd'hui, est de suivre le Christ et de nous consacrer au service.

En plus des principes de l'Évangile, les parents ont également le devoir de transmettre à leurs enfants des connaissances pratiques. L'unité entre les membres de la famille grandit quand ils accomplissent ensemble des choses importantes. L'entretien d'un potager familial renforce les relations familiales. Les bonnes expériences en famille renforcent les liens. Le camping, les activités sportives et les activités récréatives favorisent l'unité de la famille. Les familles doivent organiser des réunions de famille en mémoire de leurs ancêtres, ce qui mène au temple.

Les parents doivent enseigner aux enfants les compétences de base, notamment le travail dans le jardin et à la maison. L'apprentissage des langues est une préparation utile au service missionnaire et à la vie moderne. Les parents, les grands-parents ou les membres de la famille élargie peuvent servir d'instructeurs. La famille s'épanouit lorsqu'elle apprend ensemble et tient conseil sur tous les sujets qui la concernent, elle et ses membres.

Certains diront : « Nous n'avons pas le temps. » Afin d'avoir le temps de faire ce qui en vaut la peine, beaucoup de parents s'apercevront que, pour éveiller l'intérêt de leurs enfants, ils doivent

Natyrisht, shumë anëtarë të Kishës kanë familjarë të dashur që nuk i përqafojnë vlerat dhe pritshmëritë e ungjillit. Anëtarëve si këta u nevojitet dashuria dhe durimi ynë. Kur ndërveprojmë me njëri-tjetrin, duhet të kujtojmë se përsosuria që kërkojmë, nuk kufizohet të rrethanat stresuese të vdekshmërisë. Mësimi i madh të Doktrina e Besëlidhje 138:57–59 na siguron se pendimi dhe rritja shpirtërore mund të vazhdojnë në botën e shpirtit që pason vdekshmërinë. Më me rëndësi, ndërsa familjet bashkohen që pjesëtarët të forcojnë njëri-tjetrin, të gjithë duhet të kujtojmë se mëkatet dhe të metat e pashmangshme që i përjetojmë të gjithë në vdekshmëri, mund të falen nëpërmjet pendimit për shkak të Shlyerjes së lavdishme dhe shpëtuese të Jezu Krishtit.

V.

Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, është modeli ynë shembullor e suprem. Ne do të bekohemi nëse mësimet dhe vetëmohimin e Tij i kemi si modele për jetën tonë. Ndjekja e Krishtit dhe dhënia e vetes në shërbim ndaj njëri-tjetrit është ilaçi më i mirë për egoizmin dhe individualizmin që tani duken se janë kaq të zakonshëm.

Prindërit gjithashtu kanë një detyrë për t'u mësuar fëmijëve të tyre njohuri praktike përveç parimeve të ungjillit. Familjet bashkohen kur bëjnë gjëra domethënëse së bashku. Kopshtet familjare ndërtojnë marrëdhënie familjare. Përvojat e një familjeje të lumtur forcojnë lidhjet familjare. Shkuarja në kampe, veprimtaritë sportive dhe argëtime të tjera janë veçanërisht të vlefshme për lidhjen e familjeve. Familjet duhet të organizojnë takime familjare për të kujtuar paraardhësit, gjë që i prin drejt tempullit.

Prindërit duhet t'i edukojnë fëmijët për aftësitë bazë të jetesës, përfshirë punën në oborr dhe shtëpi. Mësimi i gjuhëve është një përgatitje e dobishme për shërbimin misionar dhe jetën bashkëkohore. Mësuesit e këtyre çështjeve mund të jenë prindërit ose gjyshërit apo pjesëtarë të rrethit familjar. Familjet lulëzojnë kur mësojnë në grup dhe këshillohen së bashku për të gjitha çështjet që e shqetësojnë familjen dhe pjesëtarët e saj.

Disa mund të thonë: “Por nuk kemi kohë për asnjërën nga këto”. Po të gjejnë kohë që të bëjnë atë që ia vlen vërtet, shumë prindër do të zbulojnë se mund t'ndezin familjen e tyre nëse të gjithë

mettre la technologie en veille. Parents, souvenez-vous que ces enfants veulent vraiment pour le dîner, c'est du temps avec vous.

De grandes bénédictions sont accordées aux familles qui prient ensemble, à genoux, soir et matin, afin de rendre grâce pour leurs bénédictions et d'exposer au Seigneur leurs préoccupations communes. Les familles sont également bénies lorsqu'elles adorent Dieu ensemble lors des réunions de l'Église et dans d'autres contextes spirituels. Les liens familiaux sont renforcés par les histoires familiales, la création de traditions familiales et la transmission d'expériences sacrées. Spencer W. Kimball nous a rappelé que « les histoires édifiantes de notre vie et de celle de nos ancêtres [...] sont des outils pédagogiques puissants ». Elles sont souvent les meilleures sources d'inspiration pour notre postérité et pour nous.

Je témoigne du Seigneur Jésus-Christ, le Fils unique de Dieu, notre Père éternel. Il nous invite à suivre le chemin des alliances qui mène à une réunion de famille céleste. Les pouvoirs de scellement de la prêtrise, dirigés par les clés rétablies dans le temple de Kirtland, unissent les familles pour l'éternité (voir Doctrine et Alliances 110:13-16). Ils sont exercés dans un nombre croissant de temples du Seigneur à travers le monde. C'est la réalité. Puissions-nous tous jouer notre rôle, c'est là ma prière, au nom de Jésus-Christ. Amen.

ifikinpajisjet e tyre teknologjike. Dhe prindër, mos harroni, ajo çka duan vërtet ata fëmijë për darkë, është koha me ju.

Bekime të mëdha u vijnë familjeve nëse luten së bashku, duke u gjunjëzuar në darkë dhe mëngjes për të ofruar falënderime për bekimet dhe për t'u lutur rreth shqetësimeve të përbashkëta. Familjet gjithashtu bekohen ndërsa adhurojnë së bashku në shërbesat në Kishë dhe në mjedise të tjera takimesh shpirtërore. Lidhjet familjare forcohen gjithashtu nga historitë familjare, krijimi i traditave familjare dhe tregimi i përvojave të shenjta. Presidenti Spenser W. Kimball na kujtoi se “historitë e frymëzimit nga jeta jonë dhe ato të të parëve tanë ... janë mjete të fuqishme mësimore”. Shpesh ato janë burimet më të mira të frymëzimit për ne dhe pasardhësit tanë.

Unë dëshmoj për Zotin Jezu Krisht, i cili është Biri i Vetëmlindur i Perëndisë, Atit tonë të Përjetshëm. Ai na fton ta ndjekim shtegun e besëlidhjeve që të çon drejt një takimi familjar qiellor. Fuqitë vulosëse të priftërisë, të drejtuara nëpërmjet çelësave të rivendosur në Tempullin e Kirtlandit, i bashkojnë familjet së bashku për përjetësinë (shihni te Doktrina e Besëlidhje 110:13-16). Ato aktualisht po ushtrohen në një numër gjithnjë e në rritje të tempujve të Zotit anembanë botës. Kjo është e vërtetë. Le të jemi pjesë e saj, lutem unë, në emrin e Jezu Krishtit, amen!